

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 66 PŽ-5212/2021-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Tatjana Kujundžić Novak, u pravnoj stvari tužitelja INTEGRALNI MARKETING I KOMUNIKACIJE d.o.o., OIB 14364100048, Zagreb, Ulica grada Vukovara 269F, kojeg zastupa punomoćnica Sanja Neveščanin Mateša, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Mateša & Kapitan d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika REFLEX ZAGREB d.o.o., OIB 40903703652, Zagreb, Petrovaradinska 5 – 5A, kojeg zastupa punomoćnik Pane Handžiski, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Jelić, Vuković & Handžiski j.t.d. u Zagrebu, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1790/20-17 od 17. rujna 2021., 10. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-1790/20-17 od 17. rujna 2021. u točkama I., II., III. i V. njene izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od u iznosu od 1.485,11 kn.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu u točki I. izreke ukinut je u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marine Babić, Zagreb, Turinina 5, poslovni broj Ovr-57/16 od 31. ožujka 2016. U točki II. izreke utvrđeno je da je osnovana tražbina tužitelja II. višeg isplatnog reda, osporena u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-20/19, u iznosu od 77.256,73 kn. U točki III. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 6.565,00 kn, u roku od osam dana. U točki IV. izreke odbačena je tužba za naknadu troškova ovršnog postupka u iznosu od 3.750,56 kn i naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.500,00 kn, kao nedopuštena, a u točki V. izreke odbijen je u cijelosti tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka kao neosnovan.

2. Iz obrazloženja proizlazi da je tužitelj u stečajnom postupku nad tuženikom koji se pred istim sudom vodi pod poslovnim brojem St-20/19 prijavio tražbinu u iznosu od 77.256,73 kn (iznos od 59.044,50 kn po osnovi glavnice i iznos od 18.212,23 kn po osnovi zateznih kamata), a koju tražbinu je stečajna upraviteljica osporila na ispitnom ročištu kao tražbinu II. višeg isplatnog reda. Tužitelj kojemu je tražbina osporena je rješenjem od 20. svibnja 2019., koje je objavljeno na e-oglasnoj ploči istog dana upućen na nastavak započete parnice radi utvrđenja osnovanosti prijavljene novčane tražbine u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja.

3. Nakon provedenog dokaznog postupka uvidom u isprave koja prileže spisu, sud je pravilno ukinuo platni nalog i u skladu sa zahtjevom tužitelja iz podneska od 27. kolovoza 2021. i utvrdio da je osnovana tražbina tužitelja u II. višem isplatnom redu u iznosu od 77.256,73 kn, na temelju odredbe čl. 270. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje u tekstu: SZ). O platnom nalogu i troškovima postupka odlučio je na temelju odredaba čl. 451. st. 3. i čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

4. Tuženik pobija presudu u točkama I., II., III. i V. njene izreke iz svih žalbenih razloga. U bitnom navodi da sud nakon donošenja rješenja od 15. srpnja 2020. kojim se tužba smatra povučenom nije smio nastaviti dalje s postupkom jer je navedeno rješenje u potpunosti zakonito i nije bilo razloga za prihvaćanje prijedloga za povrat u prijašnje stanje. Isto tako, a vezano za povredu Zakona o parničnom postupku ističe se da je sud 19. kolovoza 2021. donio nezakonito rješenje kojim se ponovo otvara glavna rasprava zaključena rješenjem 7. srpnja 2021. navodeći da se sukladno načelu otvorenog pravosuđenja treba pozvati tužitelj da uskladi tužbeni zahtjev s odredbom čl. 270. Stečajnog zakona, jer se po prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu nije moglo odlučivati u ovom postupku. U odnosu na utvrđene činjenice, tuženik smatra kako sud nije kritički pregledao dokumentaciju koja je dostavljena uz tužbu gdje bi se jasno vidjelo da tužitelj apsolutno ništa nije radio za tuženika, niti je to dokumentirao, već se sve svodi na iskaz direktora tužitelja i na žalost, ne postojanje direktora tuženika u to vrijeme, što je očekivano i krajnje suspektno jer su očito isti sklopili ugovor samo da bi tužitelj ostvario nezakonitu naknadu, a da ne radi apsolutno ništa. Uzevši u obzir pogrešan pravni pristup pri utvrđivanju činjenica i materijalno pravo je pogrešno primijenjeno, kao i odluka o trošku. Predlaže preinačiti presudu u pobijanom dijelu i odbiti tužiteljev zahtjev.

5. U odgovoru na žalbu tužitelj osporava žalbene navode i traži trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.485,11 kn.

6. Žalba nije osnovana.

7. Ispitavši pobijanu presudu na temelju čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je presuda u pobijanom dijelu pravilna i zakonita.

8. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenjem osnovanosti tražbine u iznosu od 77.256,73 kn, tražbine drugog višeg isplatnog reda, prijavljene u stečajnom postupku koji je nad tuženikom otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem St-20/19 26. veljače 2019. Na ispitnom ročištu 20. svibnja 2019. stečajna upraviteljica je osporila tražbinu tužitelja iz razloga što tužitelj uz prijavu nije dostavio račune već isključivo Ugovor o pružanju usluga u odnosima s javnosti te Aneks istomu i knjigovodstvenu karticu. Rješenjem od 20. svibnja 2019. tužitelj je upućen u roku od osam dana na nastavak započete parnice radi dokazivanja osnovanosti osporene tražbine i tužitelj je pravovremeno predložio nastavak predmetne parnice podneskom od 29. svibnja 2019.

9. Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a poglavito bitnu povredu parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tuženik posebno upire u žalbi.

10. Žalbeni navod tužitelja da sud nakon donošenja rješenja od 15. srpnja 2020. kojim se tužba smatra povučenom nije smio nastaviti dalje s postupkom jer je navedeno rješenje bilo u potpunosti zakonito i nije bilo razloga za prihvaćanje prijedloga za povrat u prijašnje stanje, nije osnovan.

11. Pravilno je prvostupanjski sud prihvatio prijedlog tužitelja za povrat u prijašnje stanje, za što je dao valjane razloge, a na temelju odredbe čl. 122. ZPP-a protiv rješenja kojim se dopušta prijedlog za povrat u prijašnje stanje nije dopuštena žalba, osim ako je prijedlog prihvaćen protivno čl. 117. st. 2. i čl. 119. ZPP-a, o čemu u konkretnom slučaju nije riječ.

12. Žalbeni navod da je sud protivno zakonu preotvorio glavnu raspravu je također neosnovan. Naime rješenje o preotvaranju glavne rasprave je rješenje o upravljanju postupkom, a sud je na temelju odredbe čl. 305. ZPP-a, s obzirom na to da je postupak trebalo dopuniti, odnosno razjasniti važna pitanja, pravilno preotvorio glavnu raspravu, za što je u obrazloženju svoje odluke dao valjane razloge.

13. Postupak u ovoj pravnoj stvari započeo je 31. ožujka 2016. prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom 26. veljače 2019. (St-20/19). Po otvaranju stečajnog postupka u ovom parničnom postupku utvrđen je prekid postupka 21. studenog 2019. Po pravovremenom prijedlogu tužitelja od 29. svibnja 2019. i 4. prosinca 2019. kojemu je osporena tražbina u stečajnom postupku i koji je rješenjem suda od 20. svibnja 2019., upućen na predlaganje nastavka predmetne parnice u roku od osam dana od pravomoćnosti navedenog rješenja (7. lipnja 2019.), postupak je nastavljen nakon što je stečajna upraviteljica preuzela postupak.

14. Dakle, nema spora o tome da je postupak nastavljen radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine u stečajnom postupku. Činjenica je da je tužitelj uredio tužbeni zahtjev za utvrđenje osporene tražbine tek u podnesku od 27. kolovoza 2021. na temelju odredbe čl. 270. SZ-a (str. 241.-242. spisa) nakon preotvaranja glavne rasprave nije od utjecaja na zakonitost pobijane odluke, s obzirom na to da je postupak pravovremeno nastavljen. Osim toga tužbenom

zahtjevu za utvrđenje osporene tražbine (preinačenom) na ročištu 9. rujna 2021. tuženik se nije protivio (čl. 190. st. 3. ZPP-a) već se upustio u raspravljanje po istom zahtjevu.

15. Iz isprava u spisu proizlazi:

- da su stranke 11. rujna 2013. sklopile Ugovor o pružanju usluga u odnosima s javnostima za razdoblje od 15. rujna 2013. do 15. rujna 2014., a nakon isteka tog roka ugovor je automatski produljen za još jednu godinu,
- da su stranke sklopile aneks ugovora kojim su ga produljile za razdoblje od 15. rujna 2015. do 15. rujna 2016.,
- da je ugovoreno plaćanje mjesečne naknade u paušalnom fiksnom iznosu od 9.450,00 kn uvećano za PDV, bez obzira na način i dinamiku pružanja ugovorenih usluga,
- da je tuženik e-mailom 2. veljače 2016. zatražio sklapanje sporazuma o raskidu predmetnog ugovora s danom 1. siječnja 2016., na što da tužitelj nije pristao,
- da je tuženik 23. ožujka 2016. vratio sve neplaćene račune tužitelja, da je tužitelj dopisom od 24. ožujka 2016. raskinuo predmetni Ugovor, sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Ugovora.

16. Tuženik je tvrdio da mu tužitelj nije nikada pružio niti jednu od ugovorenih usluga iz odredbe čl. 4. Ugovora o pružanju usluga u odnosima s javnostima, slijedom čega da tužitelj nema pravo na naplatu ugovorene usluge, sukladno odredbi čl. 358. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje u tekstu: ZOO) koja uređuje pravilo o istodobnom ispunjenju ugovornih obveza.

17. Među strankama nije sporno da su sklopile Ugovor o pružanju usluga u odnosima s javnostima, sporno je, je li u utuženom razdoblju tužitelj pružao tuženiku ugovorene usluge i ima li pravo potraživati naplatu ugovorene naknade, a u ovom postupku utvrđenje osnovanim te tražbine.

18. Predmetnim ugovorom uređena je mogućnost jednostranog raskida u slučaju neispunjenja ugovornih obveza uz prethodno pozivanje ugovorne strane na ispunjenje ugovora u roku od 30 dana, koje pravo bi ugovorne strane imale i prema odredbama Zakona o obveznim odnosima, ali je ugovoreno da u slučaju neispunjenja tuženikovih ugovornih obveza koji se tiču plaćanja ugovorene mjesečne paušalne naknade i troškova tužitelja, tužitelj ima pravo „otkazati“ ugovor bez obrazloženja i otkaznog roka, u kojem slučaju se ugovor smatra otkazanim danom predaje izjave o otkazu poštanskom uredu (čl. 17. st. 1., 2. i 3. Ugovora o pružanju usluga).

19. Pravilno je prvostupanjski sud zaključio da se u konkretnom slučaju radi o institutu jednostranog raskida ugovora zbog neispunjenja, u smislu odredbe čl. 360. ZOO-a, zbog neplaćanja ugovorene mjesečne naknade od strane tuženika, sukladno odredbi čl. 17. st. 3. Ugovora o pružanju usluga.

20. Koje su usluge PR aktivnosti tužitelja u spornom razdoblju izvršene proizlazi iz iskaza koje je dao njegov zastupnik po zakonu Ivica Mamić, a koji iskaz se podudara s aktivnostima koje se navode u dostavljenim PR izvještajima za utuženo razdoblje (dnevni pregled objava u medijima, „brifiranje predsjednika uprave“ i savjetovanje u komunikaciji i medijskim istupima, odgovori medijima na upite, unapređenje odnosa s medijima, sastanak u HAMAG-u, sastanak u VABA banci, Varaždin vezano za prolongat kredita i trening javnog nastupa). Stoga je sud pravilno zaključio da je osnovano tužiteljevo potraživanje ugovorene naknade za razdoblje od 16. rujna 2015. do 15. listopada 2015. u iznosu od 11.794,50 kn, za razdoblje od 16. listopada 2015. do 15. studenog 2015., od 16. studenog 2015. do 15. prosinca 2015., od 16. prosinca 2015. do 15. siječnja 2016. te od 16. siječnja 2016. do 15. veljače 2016. u iznosima od po 9.450,00 kn uvećano za PDV (2.362,50 kn), dakle, po 11.812,50 kn, što ukupno čini iznos od 59.044,50 kn (glavnica). Tužitelju na navedene iznose pripadaju zatezne kamate od dospjeća do dana otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, 26. veljače 2019., koje je tužitelj obračunao u iznosu od 18.212,23 kn, a koji izračun nije osporen tijekom postupka, sveukupno 77.256,73 kn, što je i prijavio u stečajnom postupku.

21. Žalbeni navod da sud nije kritički pregledao dokumentaciju koja je dostavljena uz tužbu gdje bi se jasno vidjelo da tužitelj apsolutno ništa nije radio za tuženika, niti je to dokumentirao, već se sve svodi na iskaz direktora tužitelja je neosnovan .

22. Naime, sud nije svoju presudu donio isključivo na temelju iskaza zastupnika po zakonu tužitelja već i na materijalnim dokazima PR izvještajima za utuženo razdoblje koje je tužitelj dostavio tijekom postupka, a koji dokazi nisu u suprotnosti s iskazom zastupnika po zakonu tužitelja.

23. S obzirom na to da tužbeni zahtjev kod tužbe za utvrđenje u skladu s odredbom čl. 270. SZ-a glasi na utvrđenje tražbine u isplatnom redu prema visini tražbine koja mu je osporena, sud je uz pravilnu primjenu materijalnog prava utvrdio osnovanim tužiteljevo potraživanje u II. višem isplatnom redu u iznosu od 77.256,73 kn.

24. U odnosu na trošak parničnog postupka ukazuje se kako je sud na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 188/14) te odredbe Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15), pravilno dosudio tužitelju trošak koji je uspio u sporu.

25. Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu potvrditi presudu u pobijanim točkama I., II., III. i V. njene izreke.

26. Tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.485,11 kn, je neosnovan jer se ne radi o radnji potrebnoj za vođenje

parnice i donošenje odluke drugostupanjskog suda (čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a).

Zagreb, 10. ožujka 2022.

Sudac
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **eb307-d4e4b**

Kontrolni broj: **08d66-748ba-3492e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.